

Vorið

vetrinum þoka ég frá

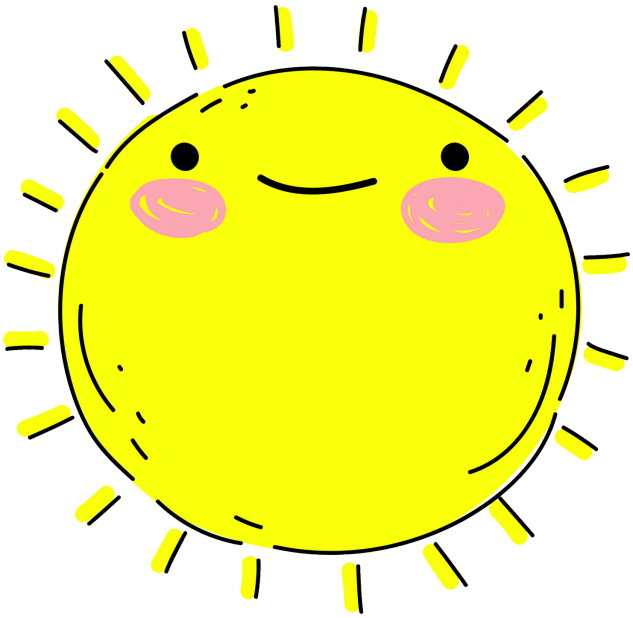

þótt enn bíði blómin í bundi

bleik séu úthagans stráa

þá geri ég holur í hjarnið

og hleypi þar sólinni inn

Svo leysi ég vatnið í læki
og lokka fram bullið í þeim

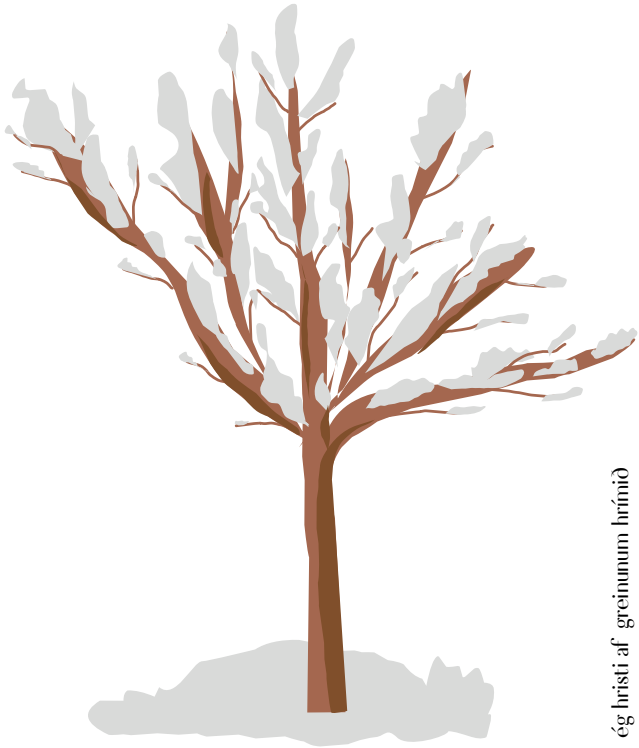

svo kalla ég á krúna léttu, að koma og flýta sér heim

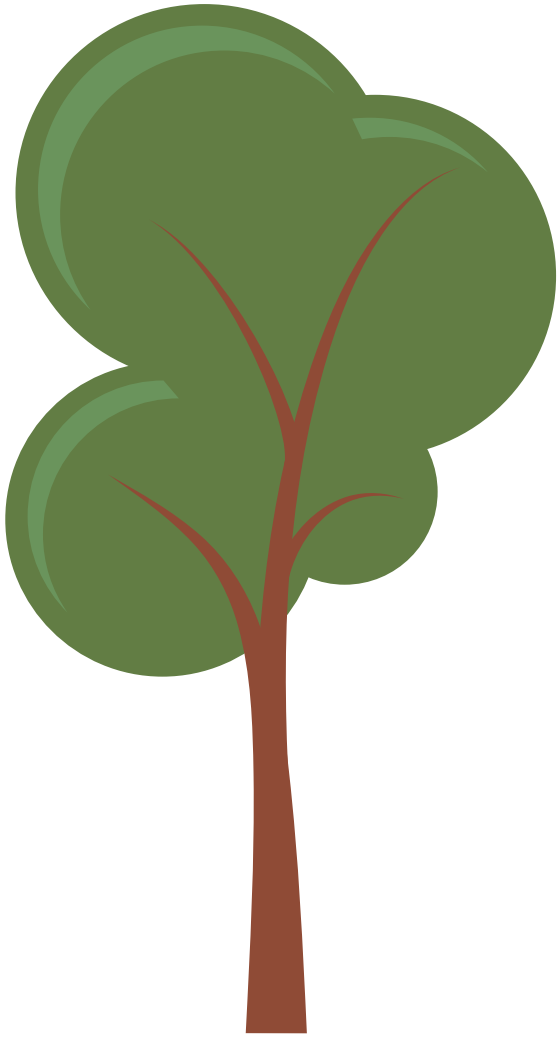

Svo heiðurstað fuglarnir sjá

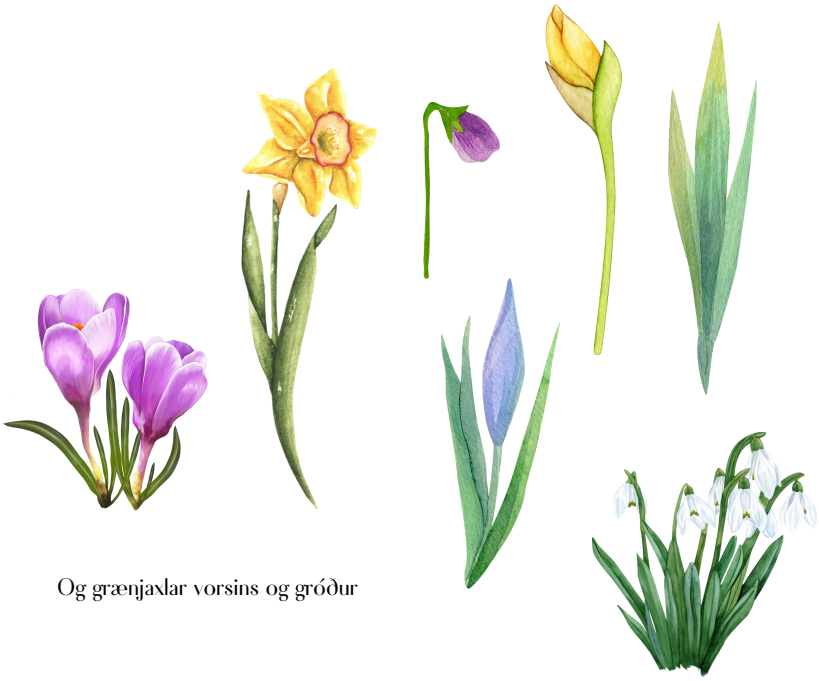

ég hristi af greinunum hrímið

og skýin af himninum hreinsa
um heiðloftin skínandi blá.

Og grænjaxlar vorsins og gróður

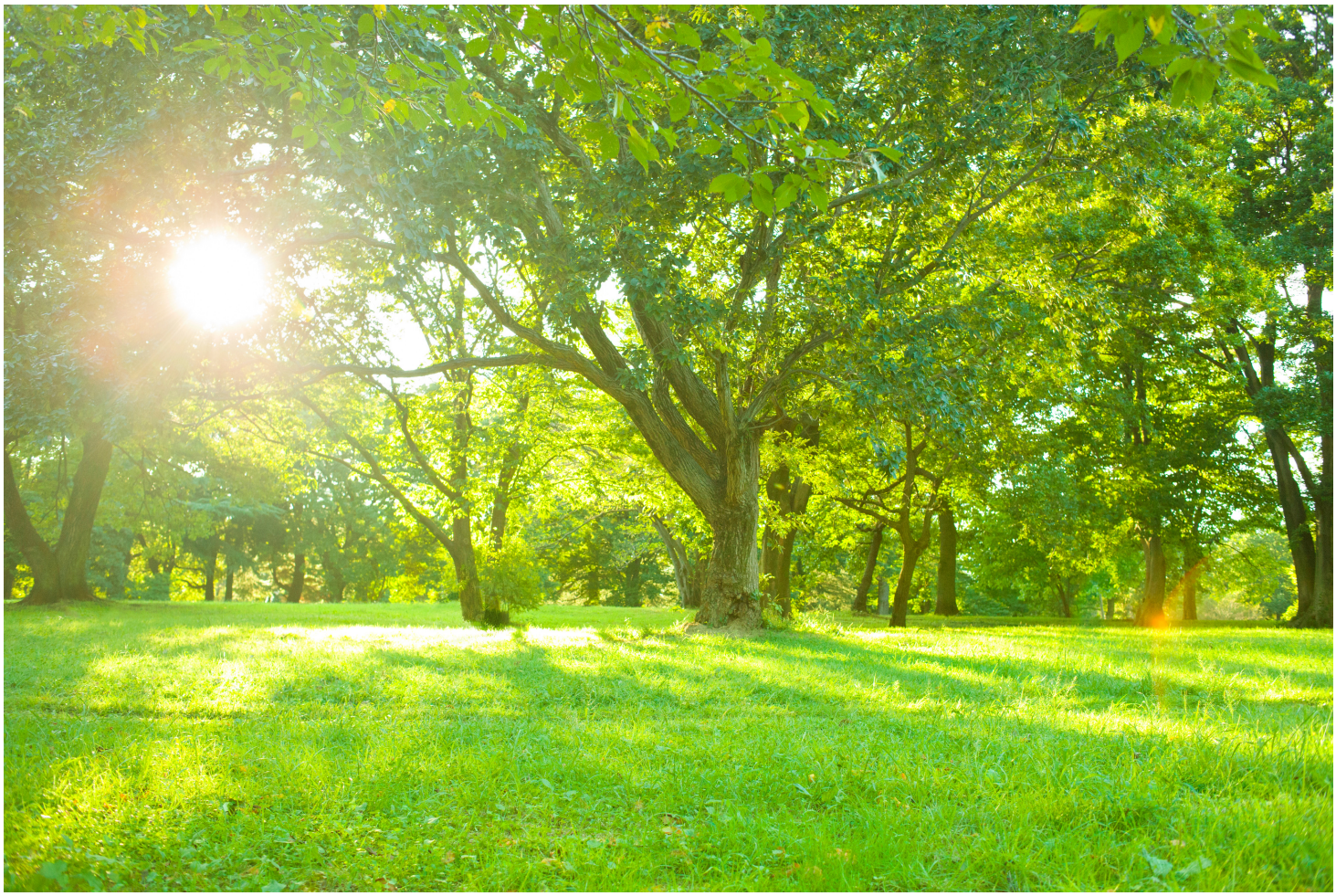

ein blómfluga röndótt og smá,

ég gef síðan börnum að sjá.

á hlaup þeirra leiki og stökk.

svo bý ég til bala og rjóður